

Св. Престолъ, предъ кой-то преклонява главѣ-тѣ си и колѣнничи. Тукъ епископи-тѣ възлагать на главѣ-тѣ му растворено евангеліе съ слова-та надолу, като на самѣ-тѣ рѣжѣ на Господа и свои-тѣ священни рѣцѣ. Въ това време първенствующій-тѣ отъ тѣхъ чете молитвѣ: **Избраніємъ и искѣсомъ боголюбезнѣйшихъ архіереевъ и всею осѣщеннаго собора, божественнаа благодать всегда немоцнаа врачѣущаа, и оскѣдѣвающаа восполняющаа, (2) — пророчествуетъ (рѣководитъ) благоговѣйнѣйшаго мѣжа сего и пр.**

Подиръ това първенствующій-тѣ іерархъ подава на новоосвященній-тѣ *саккосъ, пананѣж* и омофоръ, и при обличаніе-то му въ тѣзи одѣжди възглася: *аксіосъ* (достоевъ). Слѣдъ това първенствующій-тѣ епископъ го възвожда на горне-то мѣсто и сѣда съ него въ образъ на Іисуса Христа, Архіерея вѣчнаго. По тѣзи причинѣ и посвященіе-то архіерейско ся изврѣша въ това време, кога-то обыкновенно (предъ чтеніе-то на апостола) първо-святителя сѣда на горне-то мѣсто по срѣдѣ-тѣ на пресвитери-тѣ въ образъ на Іисуса Христа посрѣдъ апостоли-тѣ си.

Презвитерско рѣкополаганіе въ древность и въ настоящее време.

§ 118 Ето какъ Діонисій ареопагитъ излага въ църковнѣ-тѣ Іерархіѣ чинъ-тѣ на пресвитерско-то рѣкополаганіе: «священника колѣнничи предъ олтаръ-тѣ, а епископа възлага на главѣ-тѣ му рѣжѣ-тѣ си и чете молитви, чрезъ кои-то новопосвящаемій-тѣ получва благодать Св. Духа; подиръ това изображава на него крѣстно знаменіе, и всички-тѣ священнослужители заедно съ епископа привѣтствуютъ рѣкоположеній-тѣ.

Сега пресвитерско-то рѣкоположеніе ся изврѣша веднага подиръ херувимскѣ-тѣ пѣсень, догдѣ още не сѣ